

A HÚSVÉTI ÖRÖMÉNEK HOSSZABB SZÖVEGE

A

Z ében immár ujjongva zengjen az angyalok kórusa: és ujjong-

janak Isten csodá-la-tos műve- i: föl-sé-ges nagy Királyunk győzelmét

bugó kürtnek hangja áldva áld- ja! A föld is örvendjen, hogy ekkora

fényár su-gárzik rá-ja, és a nagy Ki-rály ö-rök tündök-lése á-rad el

rajta; érezze meg az egész nagy vi-lág: már tovatúnt a bűnnek árnya!

És vígság töltse el szent anyánkat, az Egyházat, hogy ilyen fényesség

ragyog benne, visszhangozzék a nép szent éneke, bátran töltse be az

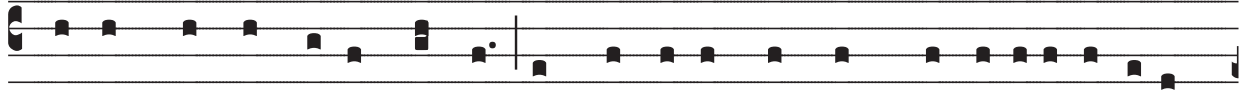
Isten há- zát! (Most kérlek titeket, kedves testvérek, kik e szent fény

csodá-la-tos ragyogásában körü-löttem álltok, könnyö-rögje-tek ve-lem

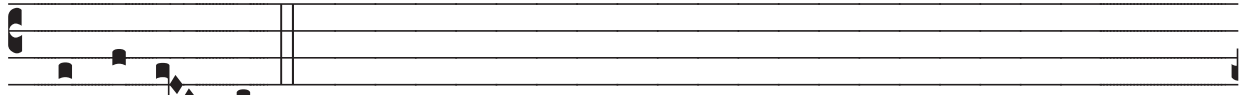
együtt Istenhez, a mindenha-tó Úrhoz, irgalmasságát kér- ve, hogy

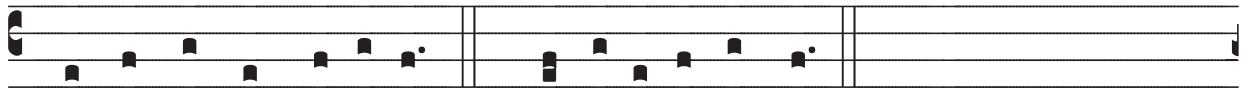
ő, aki engem, méltatlan szolgá-ját le-vi-tá- inak sorába hívott, árasz-

sza rám kegyelmének fényét, és húsvé-ti gyertyánk dicséretét általam

vigye vég-be.)

P.: Az Úr legyen ve-le-tek! **H.:** És a te lelkeddel!

P.: Emeljük föl szí-vünket! **H.:** Föl-emeltük az Úrhoz!

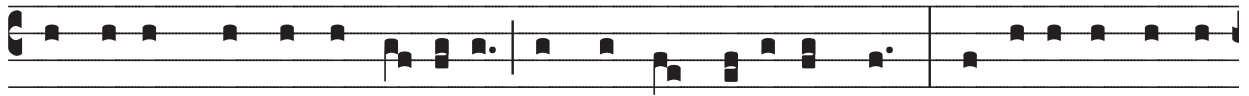
P.: Ad-junk há- lát Urunknak Istenünknek! **H.:** Mél- tó és i-gazságos!

Mert valóban méltó és igazságos, hogy a látha-tatlan, mindenha-tó

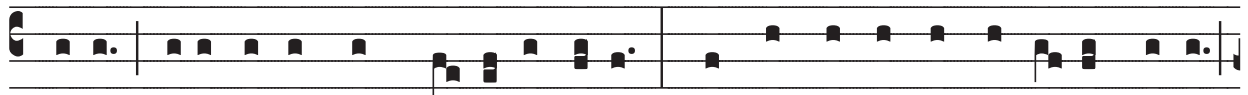
Atya- istent, és egyszülött Fi- át, a mi Urunkat, Jézus Krisztust a szív

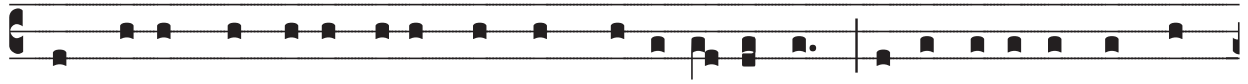
és lé-lek minden érzé-sével és zengő szóval áldjuk. Ó lerotta helyet-

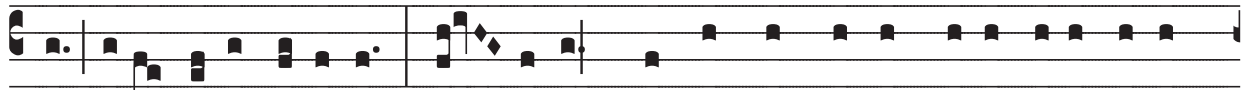
tünk az örök Atyának mindazt, amivel Ádám tartozott, s az ősbűn zá-

logát kiváltotta szent vé-rének árán. Mert abban áll a húsvét ünnepe

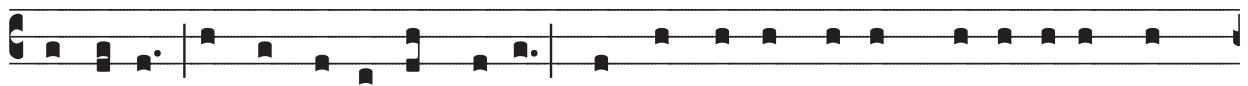
hogy igaz húsvé-ti Bárányunkat megölték értünk, az ő vére lett a szent

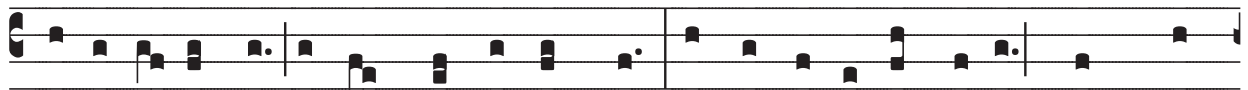
jel hívő népe háza- in. Ál- dot éj, mert ekkor hoztad ki az ősatyákat,

Izra- el fi- a- it Egyiptomból, szá- raz lábbal a Vörös-tengeren átvit-

ted őket. Áldott ez az éjszaka, mert ekkor oszlattad szét a tűzoszlop

sugárzó fénye a bűn minden árnyát. Áldott ez az éjszaka, mely ma

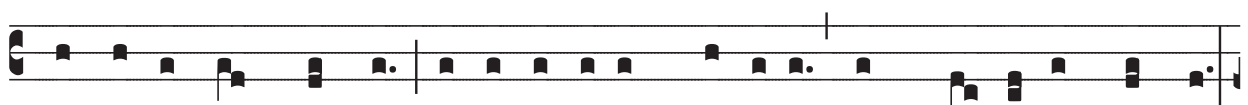
szerte az egész vi-lágon a Krisztusban hívőket a világ tévelygése-i- től

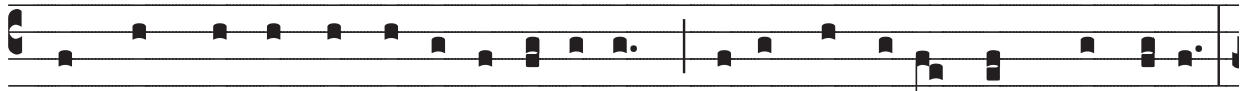
és a bű-nök homályá-tól el- vá- lasztván a kegyelemnek átadja s a

szentek közösségébe kapcsolja őket. Ál- dott éj, a ha-lál bi-lincset ek-

kor törte szét Krisztus, és az alvi-lág mélyéről mint győ-ző tért vissza.

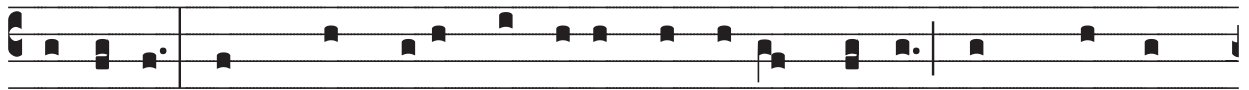
Mert semmit sem érne földi é-lettünk, ha a megváltás ránk nem árad.

Ó milyen csodálatra méltó atya- i jó-ságod hozzánk! Ó kimondhatat-

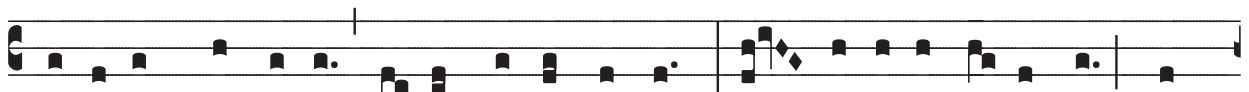
lan szeretet és jó-ság, hogy a szolgát megmentesd, Fi-adat sem kí-mél-

ted érte. Lám, mennyire szükséges volt Ádám vétke, hogy Krisztus

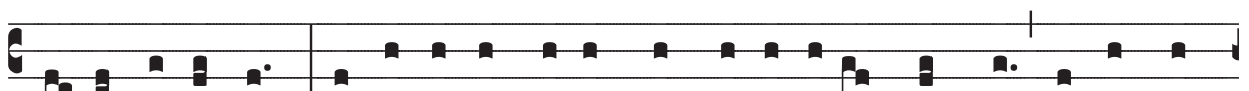
legyen váltságának dí-ja! Ó szerencsés vétek, hogy ilyen hatalmas és

fölséges Megváltót kí-vánt és érdemelt! Ó va-lóban áldott éj, csak

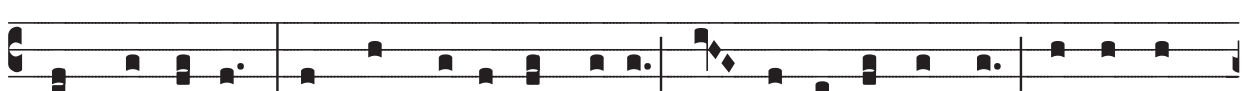
te voltál méltó, hogy tudjad a napot és órát, amelyben Krisztus a ha-

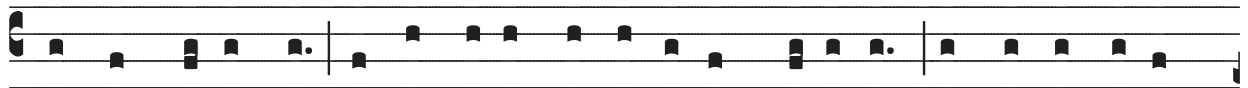
lálból feltámadt. Ez az az éjszaka, melyről az Írás mondja: „Az éjsza-

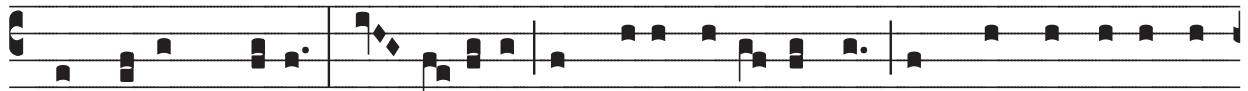
ka úgy ragyog, mint a nappal fénye, és vi-lágosság támad boldogsá-

gomnak é-jén.“ E szentséges éjszaka szám-ű-zi vétkünket, lemossa

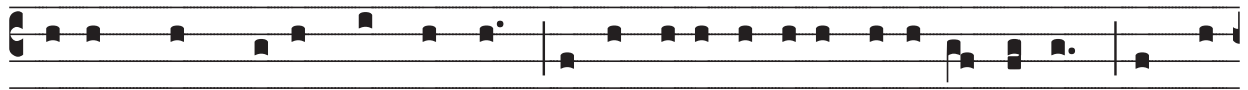
minden bűnünket, a bűnbánóknak ártatlan szívet ad, a szomorkodók-

nak vigaszt kínál. Tá- vol úzi a gyűlölködés átkát, és meg hozza a bé-

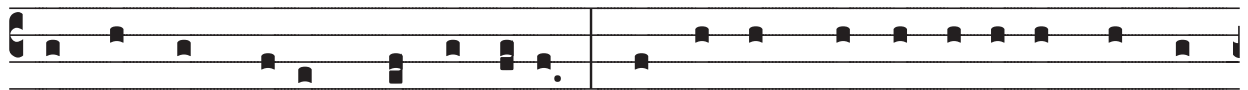
kés egyetértést, a zsarnok gőgjét is féke-zi. Ez éjszaká- ért fogadd el

tehát, men nye- i Szent Atyánk, a dicséret esti ál do za- tát tő- lünk: a mé-

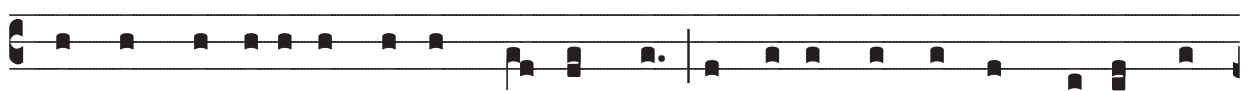
hek vi- aszából készült gyertyát a néked szolgáló papság által ünep-

lő szent Egyházad nyújtja néked. Már tudjuk, mit hirdet ez a gyertya-

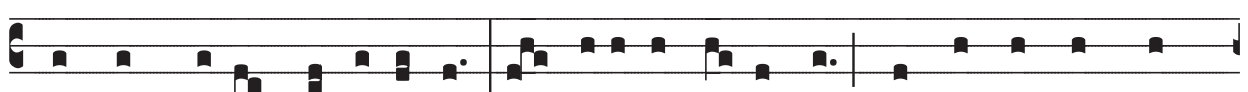
szál nekünk, mely az égi tűzről Isten dicséretére gyulladt lángra. És

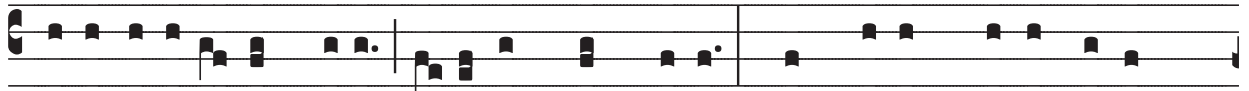
bármily sokfelé osztottuk szét lángját, e megosztásból semmi kár nem

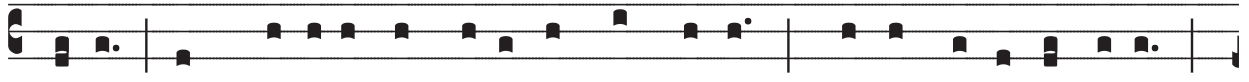
érte. Mert olvadó vi- asz táplálja szüntelen, amit e gyertyához a szor-

galmas méhek készí- tettek. Ó valóban áldott éj, mert ekkor lép frigy-

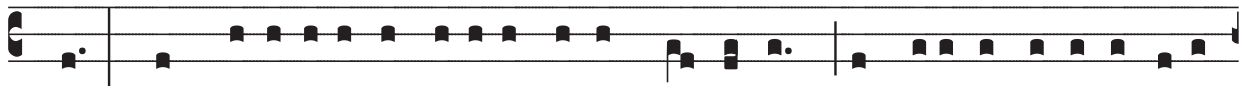
re isteni és emberi, földi és mennye- i! Most kérünk tehát, Urunk,

téged, hogy ne aludjék ki ez a gyertya-láng, melyet néked áldozunk,

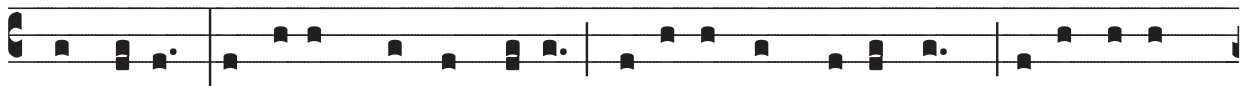
és el nem fogyó tiszta fénnel úzze távol lelkünk-től az éj minden ár-

nyát. Mint jó- illatú áldozatot fogadd el tő-lünk, és világossága az égi

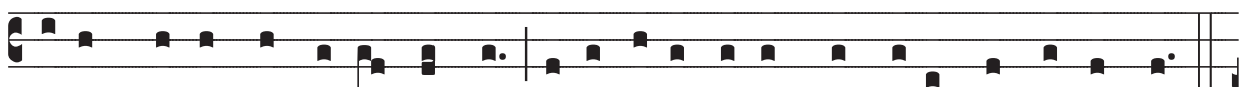
fényekkel olvadjon egybe! Fénylő lángját ta-lálja égve a szép haj-

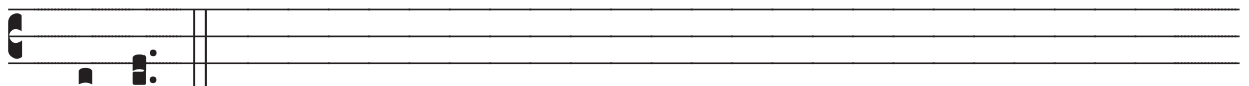
nalcsillag: az örök Hajnalcsillag, ki soha nem lát alkonyt: a te Fi- ad,

Jézus Krisztus, ki visszatérve a sírból, az embe-ri nemre sze- liden

árasztja a megváltás fényét, él és uralkodik mindörökkön-ö-rökké.

H.: Ámen.